

Životopis pamětníka Zdeňka Bajera

Zdeněk Bajer se narodil 9. května roku 1928 na Březových Horách, přestože jeho rodiče bydleli v Praze. V dřívějších dobách, kdy nebyly porodnice, jezdily nastávající matky rodit do domu svých rodičů. Otec pana Bajera byl legionář, po první světové válce byl zaměstnán ve státní správě. Kvůli tomuto povolání se i se svou rodinou musel v roce 1933 přestěhovat do Brna. Zde začal Zdeněk Bajer chodit do školy, nejprve do Školy obecné cvičné při Mužském učitelském ústavu, poté pokračoval ve studiu na reálném gymnáziu na Starém Brně. Tady prožil i období druhé světové války. Zažil několik náletů, jako student byl dokonce nasazen na pozici čističe vozů na brněnském seřazovacím nádraží.

Měl jednoho bratra – Jiřího, se kterým jezdili na prázdniny do okolí Příbrami. Po válce Zdeněk dokončil studia na gymnáziu a nastoupil na vojnu. Působil na radarové stanici v Rožmitále pod Třemšínem. Úkolem jeho posádky bylo sledování amerických špionážních letadel. V Rožmitále se poznal se svou budoucí manželkou Jarmilou. V nelehkém období padesátých let mu byla vojna o deset měsíců prodloužena. Bylo mu nabídnuto, aby nastoupil do důstojnického kurzu a u armády zůstal. Na přání své manželky avšak tuto možnost odmítl.

Po vojně se věnoval večernímu studiu ekonomické školy. Do prvního zaměstnání nastoupil do kovohuti v Děčíně. Kvůli zhoršujícímu se zdravotnímu stavu své manželky musel pan Zdeněk změnit práci. Vrátili se do Rožmitálu, kde začali bydlet v domě manželky v Tyršově ulici. Zde nastoupil do podniku Agrostroj, který se zabýval výrobou zemědělských strojů. V Agrostroji pracoval třicet tři let. Náplní jeho práce byla ekonomika práce a mezd. Měl za úkol vypočítat počet pracovních míst a produktivitu práce nutnou k efektivní ziskovosti výroby. Odbornost jeho pozice mu zajistila práci i po roce 1968, kdy se politicky rozešel s komunistickou stranou a nesouhlasil s okupací Československa.

Se svou manželkou měl dvě děti, dceru Alenu a syna Zdeňka. Ve volném čase se rád věnoval četbě, především dobrodružné literatury a v dospělosti literatury historické, a poslechu vážné hudby. Jako malý chlapec chodil do Sokola. Rád jezdil s dcerou na kole nebo plaval.

Do důchodu odešel v šedesáti letech. Po roce 1989 se do práce vrátil. Začal podnikat a jedenáct let se věnoval rozvozu plynových bomb. Poté si už užíval zaslouženého důchodu.